

40. Sprawy z zakresu kultury fizycznej

W 2007 r. rozpoznano 15 spraw z tej kategorii (symbol 635). W trzech sprawach skargi zostały odrzucone, w jednej sprawie postępowanie sądownoadministracyjne zostało umorzone, w siedmiu sprawach skargi oddalono, a w czterech sprawach Sąd uwzględnił skargi, uchylając zaskarżone decyzje.

Spośród rozpoznanych spraw warto odnotować prawomocny wyrok w sprawie o **sygn. akt VI SA/Wa 1518/06** ze skargi na decyzję Ministra Gospodarki, zakazującą wykonywania działalności gospodarczej przez okres trzech lat w zakresie organizowania imprez turystycznych oraz pośredniczenia w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych. Sąd wyrokiem z dnia 28 lutego 2007 r. oddalił skargę, wskazując, iż nieprzedłożenie marszałkowi województwa oryginału dokumentu, tj. umowy gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej albo umowy ubezpieczenia na rzecz klientów – w zakresie m.in. pokrycia kosztów powrotu do kraju, w myśl art. 10a pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (t. j.: Dz. U. z 2004 r. Nr 223, poz. 2268 z późn. zm.) stanowi rażące naruszenie warunków wykonywania tej działalności. Z kolei, stwierdzenie przez organ prowadzący rejestr działalności regulowanej, stosownie do art. 71 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (t. j.: Dz. U. Nr 173, poz. 1807 z późn. zm.), rażącego naruszenia warunków wymaganych do wykonywania działalności regulowanej przez przedsiębiorcę, jest podstawą do wydania decyzji o zakazie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności objętej wpisem. Bez znaczenia dla oceny w tym zakresie jest natomiast okoliczność, iż w okresie braku ubezpieczenia strona nie prowadziła faktycznie działalności objętej zezwoleniem i nie zawierała umów z klientami.

Z kolei, w sprawie o **sygn. akt VI SA/WA 451/07** Sąd nieprawomocnym wyrokiem z dnia 18 grudnia 2007 r. uchylił zaskarżoną decyzję Ministra Sportu o cofnięciu zgody na utworzenie [...] Związku Sportowego. Wskazał w szczególności, iż art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o sporcie kwalifikowanym (Dz. U. Nr 155, poz. 1298 ze zm.) przewiduje gradację sankcji w sytuacji, gdy organ nadzoru stwierdzi, że działalność związku sportowego jest niezgodna z prawem bądź postanowieniami statutu lub regulaminów. Wybór przez organ właściwego środka nadzoru jest uzależniony od stwierdzonego uchybienia, tak aby zachowana została zasada proporcjonalności i celowości podjętego rozstrzygnięcia wobec ustalonych naruszeń. Obowiązkiem organu jest zatem podanie w uzasadnieniu decyzji, jakie uchybienia

stanowią podstawę faktyczną rozstrzygnięcia i dlatego w tym konkretnym wypadku należało skorzystać z tego, a nie innego środka określonego w ww. przepisie. W rozpoznawanej sprawie organ nadzoru zastosował sankcję prowadzącą do pozbawienia strony skarżącej możliwości działania, jednak nie uzasadnił jej wyboru oraz nie wyjaśnił, dlaczego brak było podstaw do skorzystania z łagodniejszych środków nadzoru.

W sprawie o **sygn. akt VI SA/Wa 496/07** Sąd rozpoznał skargę regionalnego związku sportowego na postanowienie Ministra Sportu, odmawiające dopuszczenia go, jako organizacji społecznej, w trybie art. 31 K.p.a. do udziału w toczącym się postępowaniu administracyjnym o zawieszenie władz PZPN. Wyrokiem z dnia 6 grudnia 2007 r. oddalił skargę na to postanowienie. W uzasadnieniu wyroku wskazał m.in., iż przedmiotem kontroli sądowej było w tej sprawie rozstrzygnięcie kwestii udziału organizacji społecznej w „cudzej” sprawie i jej działania w interesie społecznym, a nie w obronie własnych interesów. Organizacja społeczna dopuszczona do udziału w postępowaniu na podstawie art. 31 K.p.a. działa na prawach strony w interesie ogółu, nie zaś jako strona w swoim własnym interesie. Organizacja społeczna, która chce uczestniczyć na prawach strony w postępowaniu w „cudzej” sprawie w interesie społecznym, nie może więc jednocześnie na uzasadnienie wniosku wywodzić, że sprawa dotyczy jej własnych interesów. Zdaniem Sądu, ściśle powiązanie skarżącego związku regionalnego z ogólnopolską organizacją korporacyjną, do której ten związek należy, wyklucza możliwość jego udziału w postępowaniu w trybie art. 31 K.p.a. Tryb ten służy bowiem ochronie interesu społecznego, polegającego na realizacji szeroko rozumianych celów statutowych organizacji społecznej, tj. tych celów, do których organizacja została powołana (organizacja, rozwój i popularyzacja sportu piłki nożnej), ale nie do ochrony i reprezentacji jej własnych interesów majątkowych jako regionalnego związku sportowego. Nadzorcza ingerencja Ministra Sportu w sprawy personalne zarządzania sportem piłki nożnej na szczeblu ogólnopolskim wpływa pośrednio na sytuację związków regionalnych. Powiązania organizacyjne między PZPN a wnioskodawcą sprawiają, że skład personalny władz PZPN wpływać może pośrednio na sytuację, także finansową, związku regionalnego. Zatem sprawa zawieszenia władz związku (wybranych m.in. przez delegatów skarżącego) dotyczy pośrednio jego własnych interesów, co wyklucza przyjęcie, że skarżący zgłasza swój udział w postępowaniu w interesie ogólnym, społecznym. Brak zatem podstawowej przesłanki udziału organizacji społecznej w postępowaniu dotyczącym innej osoby. Wyrok w tej sprawie nie jest prawomocny.